

дата е безъ пари. Беднѣй и пребеднѣй
 Аза стана сеги като съ смъртенъ потъ
 поланъ; посраменъ, похѣленъ, навиканъ,
 смаа са. Премина мѣ и гладо и же-
 достъта. Колените мѣ трепераха, сички-
 та мѣ сила, дѣшевна и телесна, напѣсна
 го, скетлината слънчока мѣ потемне на
 очите. Сѣда, или по добре да река, па-
 да на единъ стѣденъ камакъ, който са
 слѣчайно намери напредъ мѣ. Остана
 доста време недвижимъ, нескестенъ, и
 стѣденъ сѣщо като камака, върхѣ когото
 лежеше. Подиръ малко като са поскети;
 въздѣхна отъ сърце, и начена жално да
 плаче. Изобилнѣй источникъ на слъзи-
 те мѣ дохожда мѣ на помощъ, и по обла-
 жава сърце мѣ, което беше предъ малко
 съксемъ истинало. Погледва къмъ не-
 бото и съ умиленіе дѣма: О ти вечнѣй,
 преблагѣй, дето греешь съ слъцето си
 сичките твореніа! О ти! който си съ-
 здаалъ окоото, и който самси си, цалъ, ве-
 чно и сакоги бѣдно Око. Обърни са и
 погледни ма! Не ма оставай да са спѣ-